

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 939

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 400 din 6 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	2–6
Decizia nr. 589 din 8 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
133. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției secretariat general, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 108/2016	9–14
386. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 322/2019 privind afișarea de către unitățile sanitare a informațiilor referitoare la acreditare, precum și pentru aprobarea modelului certificatului de acreditare a unităților sanitare cu paturi în cadrul celui de-al II-lea ciclu de acreditare	15
1.746. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 400**

din 6 iunie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3)
din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin Ioan Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Gili Gabriel Pană în Dosarul nr. 384/36/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 852D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Afacerilor Interne a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Precizează că se critică sintagma „*nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative*”, context în care arată că legea prevede mai multe etape prin care se poate contesta decizia de imputare, respectiv: formularea contestației, care face și obiectul cauzei deduse judecății; plângere la comisia de jurisdicție a imputațiilor; acțiune în fața instanțelor de judecată. Față de această împrejurare, menționează că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, este compatibilă intervenția prealabilă a organelor administrative cu prevederile referitoare la procesul echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă procedura în fața acestor organe poate face ulterior obiectul unui control judiciar cu deplină jurisdicție. Or, potrivit legii și jurisprudenței Curții Constituționale, respectiv Deciziei nr. 34 din 9 februarie 2016, există alternativ atât controlul unei jurisdicții administrative, cât și controlul instanței de judecată, după caz, în funcție de opțiunile justițiabilului. În ceea ce privește invocarea art. 16 din Constituție, principiul egalității în drepturi a cetățenilor vizează recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și obligații fundamentale, nu și identitate de tratament juridic asupra cărora se aplică aceste măsuri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 384/36/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția**

a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Gili Gabriel Pană într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care s-a solicitat anularea unor acte administrative care au legătură cu angajarea răspunderii sale materiale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagma „*nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative*”, cuprinsă în art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, potrivit căruia „verificarea temeiniciei contestației poate fi făcută de persoana prevăzută la alin. (2) sau de o comisie de soluționare a contestației, numită de aceasta, nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative”, este neconstituțională în măsura în care este permis ca din această comisie să facă parte tocmai persoanele care, efectuând cercetarea administrativă, au reținut tendențios în sarcina contestatorului săvârșirea unei fapte similare neglijenței ori abuzului în serviciu, aspecte ce pot fi asimilate unei acuzații în materie penală.

7. Astfel, având în vedere formularea neclară a prevederilor criticate, la nivel infralegal s-a prevăzut că din comisiile de soluționare a contestațiilor pot face parte și persoanele care au efectuat cercetarea administrativă, care își pot asigura o soluție favorabilă, lipsită de imparțialitate și de obiectivitate, ceea ce este contrar art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21, art. 126 alin. (6) și art. 146 din Constituție, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 8 și art. 38 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

8. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legiuitorul a prevăzut că împotriva deciziei de imputare se poate formula contestație, care se analizează de către comandantul sau șeful care a emis decizia contestată sau de către o comisie numită de acesta în componența căreia nu este obligatoriu să fie și persoanele care au participat efectiv la efectuarea cercetării administrative. Prin urmare, comisia poate fi compusă atât din persoane care au participat la etapa anterioară emiterii deciziei de imputare, cât și din persoane care nu au avut legătură cu modul de stabilire a prejudiciului reținut în decizia de imputare. Or, prin această procedură legiuitorul nu a creat privilegii sau discriminări, asigurându-se și imparțialitatea comisiei. De asemenea, nu pot fi reținute nici criticile în raport cu celelalte prevederi constituționale, întrucât constituirea comisiei și contestația formulată pot face obiectul analizei instanței de contencios și, prin urmare, nu este încălcat accesul liber la justiție, iar componența comisiei din cadrul jurisdicției administrative nu aduce atingere competenței instanțelor de judecată.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că procedura prevăzută la art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este aceea de recurs grațios, nicidecum o procedură administrativ-jurisdicțională, astfel că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate cu privire la imparțialitatea și lipsa de obiectivitate a comisiei de soluționare a contestațiilor, întrucât aceasta nu este o jurisdicție administrativă care să beneficieze de aceste caracteristici. Prin urmare, apreciază că recursul grațios nu trebuie să fie reglementat după aceleași exigențe ce decurg din dispozițiile art. 2 din Legea nr. 554/2004, deoarece această procedură nu are drept scop stingerea unei situații de conflict, ci o posibilitate a emitentului actului de a-și reanaliza actul emis, astfel încât cei care au participat la emiterea inițială a actului pot participa și la reexaminarea sa.

11. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile criticate sunt constituționale. Din examinarea actului normativ criticat rezultă că acesta are ca obiect reglementarea procedurilor legale prin care se stabilește răspunderea materială a militarilor în cazul constatării unui prejudiciu. Prima cale de atac a deciziei de impunere este de fapt o procedură prealabilă (un recurs grațios), soluționată de persoana care a emis decizia sau de comisia numită de aceasta, în timp ce a doua etapă este o procedură administrativ-jurisdicțională. Cu privire la comisia de jurisdicție a imputațiilor, se arată că instanța de contencios constituțional a analizat textele de lege care reglementează activitatea acesteia și a constatat că este un organ de jurisdicție care beneficiază de o independență a activității administrativ-jurisdicționale, iar procedura se bazează pe principiul contradictorialității și al garantării efective a exercitării dreptului la apărare, precum și al egalității părților litigante în fața organului administrativ. În acest context, având în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, se arată că, chiar dacă procedura prevăzută de norma legală criticată nu îndeplinește exigențele constituționale și convenționale, în conformitate cu jurisprudența instanței europene acestea sunt suplinite la nivelul căilor de atac ulterioare, și anume procedura jurisdicțional-administrativă asigurată de comisia de jurisdicție a imputațiilor, respectiv în cazul sesizării instanței de contencios administrativ. Totodată, se arată că din analiza sintagmei criticate reiese fără echivoc că norma legală permite/nu se opune ca membrii comisiei de soluționare a contestației să fi participat la efectuarea cercetării administrative, iar normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, care au următorul cuprins: „(3) *Verificarea temeiniciei contestației poate fi făcută de persoana prevăzută la alin. (2) sau de o comisie de soluționare a contestației, numită de aceasta, nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative.*” Potrivit alin. (2), la care face referire textul criticat, „*contestațiile se depun la unitatea care are în evidență debitul și se soluționează de comandantul sau șeful care a emis decizia de imputare sau a cărei comisie a efectuat cercetarea administrativă privind paguba pentru care s-a semnat angajamentul de plată.*”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, art. 15 alin. (1) referitor la universalitate, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 126 alin. (6) referitor la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, și ale art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 8 referitor la forma de redactare a actelor normative și art. 38 referitor la exprimarea conținutului normativ din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor întregii ordonanțe, prin raportare la dispoziții constituționale și critici similare cu cele invocate în prezenta cauză, sens în care sunt Decizia nr. 366 din 30 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 6 noiembrie 2003, și Decizia nr. 903 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2007, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, în raport cu aspectele criticate. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, care reglementează condițiile, cazurile și sancțiunile care se aplică militarilor atunci când este angajată răspunderea materială a acestora, respectă întocmai prevederile și principiile Legii fundamentale invocate în susținerea excepției, întrucât prin art. 2 din ordonanță se reglementează condițiile în care se poate angaja răspunderea materială a militarilor, iar prin capitolul III se instituie, pentru toți militarii față de care s-a angajat răspunderea materială, o procedură prealabilă de cercetare și stabilire a pagubei, dată în sarcina comandantului sau șefului unității respective, iar prin capitolul IV se reglementează căile de atac — contestația și plângerea —, care se depun la unitatea ce are în evidență debitul și care se soluționează de comandantul sau șeful unității care a emis decizia de imputare. Prin urmare, având în vedere că art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 prevede că persoanele care se consideră lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, Curtea nu a reținut pretinsa încălcare a principiului accesului liber la justiție sau restrângerea acestui principiu și nici încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât accesul liber la justiție, incluzând dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței judecătorești competente pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, precum și dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar declanșat până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, inclusiv exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, nu este restrâns prin dispozițiile criticate, ci, dimpotrivă, este garantat prin prevederile art. 43 din ordonanță.

17. Totodată, Curtea reține că, în ceea ce privește regimul răspunderii materiale a militarilor, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, în momentul în care se constată existența unui prejudiciu săvârșit de către un militar, comandantul sau șeful unității care a constatat sau a luat cunoștință de producerea unei pagube dispune, în scris, de îndată, efectuarea cercetării administrative, iar aceasta se face de către comisia de cercetare administrativă din unitatea în care s-a produs paguba sau de la eşaloanele superioare ori de organele de control specializate [art. 22]. Obligarea la plata despăgubirilor pentru pagubele produse sau a contravalorii bunurilor și serviciilor nedatorate, precum și obligarea la restituirea sumelor încasate fără drept se fac prin decizie de imputare, iar aceasta se emite de către comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat cercetarea administrativă și constituie titlu executoriu [art. 25 alin. (1) și (2)]. Persoana vizată de decizia de imputare poate face contestație împotriva acesteia, iar contestația este soluționată de comandantul sau șeful care a emis decizia de imputare sau de o comisie de soluționare a contestației, numită de acesta, nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative [art. 30 alin. (3)]. Împotriva hotărârii pronunțate asupra contestației cel nemulțumit poate face plângere, care se depune la unitatea care are în evidență debitul, iar aceasta este obligată să o înainteze comisiei de jurisdicție a imputațiilor în cel mult 5 zile de la înregistrare, comisie care trebuie să o soluționeze în cel mult 60 de zile [art. 31], și, în situația în care persoanele obligate la repararea prejudiciului în condițiile acestei ordonanțe consideră că au fost lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii [art. 43].

18. Față de această împrejurare, prin Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 15 aprilie 2016, paragrafele 19 și 35, Curtea a observat că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 reglementează mai multe proceduri, dintre care numai una poate fi calificată ca fiind procedură administrativ-jurisdicțională, anume cea din fața comisiei de jurisdicție a imputațiilor ale cărei elemente sunt reglementate la art. 31—43 din ordonanță; astfel, în capitolul IV din ordonanță sunt reglementate două căi de atac (în afară de cea a revizuirii prevăzute de art. 35 din ordonanță); prima cale de atac este, de fapt, un recurs grațios [art. 30 alin. (2)], iar cea de-a doua este exercitată în fața comisiei de jurisdicție a imputațiilor; dacă în primul caz se reține că recursul grațios nu are natura juridică a unei proceduri administrativ-jurisdicționale și, implicit, nu este soluționat de către o jurisdicție administrativă specială, în cazul comisiei de jurisdicție a imputațiilor s-a constatat că această procedură, desfășurată potrivit dispozițiilor art. 31—39 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, este una administrativ-jurisdicțională. În acest context, dispozițiile art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 îl obligau practic pe justițiabil să parcurgă căile de atac prevăzute de aceasta, una dintre aceste căi de atac fiind soluționată de o jurisdicție administrativă specială, respectiv comisia de jurisdicție a imputațiilor. Însă, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”. Astfel, dacă înainte de revizuirea Constituției din anul 2003 legiuitorul putea impune obligativitatea parcurgerii unei proceduri administrativ-jurisdicționale în fața unei jurisdicții administrative speciale, după introducerea art. 21 alin. (4) în Legea fundamentală, această obligație nu mai poate exista, ea încălcând prevederile constituționale menționate. În consecință, prin decizia precitată, paragraful 36, Curtea a constatat că, prin efectul sintagmei „*după epuizarea acestor căi de atac*” din cuprinsul art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, posibilitatea conferită de art. 31 din aceeași ordonanță de a apela la o jurisdicție administrativă specială se

transformă în obligație, încălcând-se astfel art. 21 alin. (4) din Constituție, aspect ce a condus la constatarea neconstituționalității acestei sintagme.

19. Totodată, Curtea a reținut că justițiabilul trebuie să aibă posibilitatea să opteze pentru parcurgerea unei proceduri administrativ-jurisdicționale, ca o expresie a încrederii sale în faptul că litigiul său poate fi soluționat cu celeritate și de către o jurisdicție specializată, dar nu i se poate impune recurgerea la o jurisdicție administrativă specială dacă acesta consideră că este mai bine să sesizeze direct instanța judecătorească competentă potrivit legii. Acest lucru nu înseamnă că justițiabilul nu poate fi obligat la parcurgerea unei proceduri prealabile, respectiv a unor căi de atac interne, cum ar fi recursul ierarhic sau recursul grațios și care dau posibilitatea autorităților competente să reanalizeze actul administrativ contestat; prin urmare, efectele Deciziei nr. 34 din 9 februarie 2016 nu se aplică recursului grațios prevăzut de art. 30 din ordonanță. Constatarea neconstituționalității sintagmei „*după epuizarea acestor căi de atac*” privește procedura administrativ-jurisdicțională care se desfășoară în fața comisiei de jurisdicție a imputațiilor, procedură prevăzută de art. 31—39 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 (a se vedea paragraful 37 din Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016).

20. În acest context, Curtea observă că se critică de către autorul excepției de neconstituționalitate condițiile în care se desfășoară prima cale de atac și care este, astfel cum s-a precizat mai sus, un recurs grațios. Mai precis, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de normele legale care, practic, vin în completarea celor care prevăd, pe de o parte, faptul că persoana care consideră că imputarea sau reținerea a fost făcută fără temei sau cu încălcarea legii, precum și cea care, după ce a semnat un angajament de plată, constată că în realitate nu datorează, parțial sau total, suma pretinsă de unitate, poate face contestație; pe de altă parte, dispun că această contestație se poate face în cel mult 30 de zile de la data comunicării sub semnătură a deciziei de imputare sau de la data semnării angajamentului de plată, se depune la unitatea care are în evidență debitul și se soluționează de comandantul sau șeful care a emis decizia de imputare sau a cărei comisie a efectuat cercetarea administrativă privind paguba pentru care s-a semnat angajamentul de plată. Astfel, în dezvoltarea prevederilor art. 30 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, legiuitorul prin art. 30 alin. (3) din același act normativ, criticat în prezenta cauză, a explicat circumstanțele verificării temeiniciei contestației, statuând că aceasta poate fi făcută de persoana prevăzută la alin. (2) sau de o comisie de soluționare a contestației, numită de aceasta, nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative.

21. În acest context, în ceea ce privește aspectele referitoare la pretinsa neclaritate a textului criticat, Curtea observă că, astfel cum a reținut constant în jurisprudența sa, spre exemplu Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 16—20, legea trebuie să întrunească cerințele de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție — respectiv claritate, precizie și previzibilitate. Respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii. De aceea, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 183 din 2 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 22 mai 2014, paragraful 23).

22. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De asemenea, prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 2007, pronunțată în *Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, s-a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi.

23. Față de această împrejurare, raportând considerentele de principiu mai sus enunțate la speța dedusă judecătii, Curtea constată că normele criticate sunt în acord cu cerințele referitoare la calitatea legii, deoarece obiectul reglementării este clar, legiuitorul stabilind cu precizie și exactitate faptul că împotriva deciziei de imputare se poate formula contestație, care se analizează de către comandantul sau șeful care a emis decizia contestată sau de către o comisie numită de acesta în componența căreia nu este obligatoriu să fie și persoanele care au participat efectiv la efectuarea cercetării administrative, aspecte care incumbă în primul rând celor îndrituiți cu stabilirea componenței acestei comisii, precum și a comisiei respective. Prin urmare, comisia poate fi compusă atât din persoane care au participat la etapa anterioară emiterii deciziei de imputare, cât și din persoane care nu au avut legătură cu modul de stabilire a prejudiciului reținut în decizia de imputare. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, în componența privind calitatea legii, inclusiv prin prisma normelor de tehnică legislativă, este neîntemeiată.

24. Cu privire la invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea observă că prin consacrarea constituțională a principiului universalității prevăzut la art. 15 alin. (1) din Constituție se recunoaște faptul că drepturile, libertățile și obligațiile sunt deopotrivă universale și se referă atât la sfera drepturilor/libertăților/obligațiilor, cât și la titularii acestora. Referitor la principiul egalității în fața legii, potrivit considerentelor de principiu rezultate din jurisprudența instanței de contencios constituțional cu privire la acest principiu, acesta implică egalitatea în fața legii și egalitatea în drepturi a cetățenilor în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu egalitatea de tratament (a se vedea Decizia nr. 238 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 14 iunie 2005). Totodată, Curtea, în jurisprudența sa, în mod constant, a reținut că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Or, aplicând considerentele de principiu

rezultate din jurisprudența anterioară referită la cauza de față, Curtea constată că prevederile criticate se aplică deopotrivă, în mod egal și fără discriminări tuturor celor ce se află în ipoteza normativă a acestora. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport cu art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, este neîntemeiată.

25. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea observă că, potrivit principiului accesului liber la justiție, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime, ceea ce presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, astfel cum rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție. Totodată, în jurisprudența sa (spre exemplu, Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009), Curtea a reținut că liberul acces la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale. Astfel cum au decis Curtea Constituțională și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, orice restricție fiind admisă atât timp cât nu se aduce atingere dreptului de acces la un tribunal în substanța sa, statul dispunând în acest sens de o marjă de apreciere (a se vedea Decizia nr. 894 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 24 ianuarie 2007).

26. Or, procedura reglementată de textul de lege criticat, inclusiv prin numirea în comisia de soluționare a contestației, atât a unor membri care au participat la efectuarea cercetării administrative, cât și a unor membri care nu au avut legătură cu procedura care a condus la emiterea deciziei de imputare, nu este de natură să afecteze accesul liber la justiție ori dreptul la un proces echitabil, întrucât, pe de o parte, având în vedere faptul că instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent, procedurile și cerințele desfășurării acestei proceduri sunt diferite de cele privind activitatea administrativ-jurisdicțională sau de judecată, spre exemplu aspecte ce țin de imparțialitate și obiectivitate, contradictorialitate etc. Pe de altă parte, având în vedere cele de mai sus prezentate cu privire la evoluția jurisprudențială în materia căilor de atac prevăzute la capitolul IV din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, Curtea constată că nu sunt întemeiate criticile formulate în prezenta cauză, nefiind încălcate prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, în situația în care persoanele obligate la repararea prejudiciului în condițiile acestei ordonanțe consideră că au fost lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii, prilej cu care își pot formula toate apărările pe care le consideră necesare, fiind în acord și cu prevederile art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit căruia controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar, așadar, există căi de atac și, în final, decidentul este instanța de judecată. De asemenea, în contextul declanșării unui litigiu pe cale judecătorească, se pot formula inclusiv excepții de neconstituționalitate în virtutea art. 146 lit. d) din Constituție, astfel cum este și situația din speța de față. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor

criticate, în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 20, art. 21, art. 126 alin. (6) și ale art. 146 din Constituție, precum și cu cele convenționale menționate în susținerea acesteia, este neîntemeiată.

27. Distinct de cele prezentate, în ceea ce privește notele scrise depuse la Curtea Constituțională după închiderea dezbaterilor, precum și solicitarea de introducere în cauză a altor persoane, Curtea arată că, pe de o parte, potrivit art. 394 alin. (3) din Codul de procedură civilă, după închiderea dezbaterilor, părțile nu mai pot depune niciun înscris la dosarul cauzei, sub sancțiunea de a nu fi luat în seamă. Pe de altă parte,

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gili Gabriel Pană în Dosarul nr. 384/36/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 589

din 8 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Constantin Graure în Dosarul nr. 45.687/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.219D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 septembrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce

Curtea reiterează jurisprudența sa constantă potrivit căreia litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Așa fiind, solicitarea formulată prin notele scrise depuse la Curtea Constituțională, respectiv solicitarea de a fi introduse în cauză unele părți sau criticarea unor noi prevederi legale și adăugarea altor temeuri constituționale în susținerea excepției de neconstituționalitate este inadmisibilă (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011).

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gili Gabriel Pană în Dosarul nr. 384/36/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 589

din 8 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Constantin Graure în Dosarul nr. 45.687/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.219D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 septembrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce

au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 8 octombrie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 45.687/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților**, excepție ridicată de Constantin Graure într-o cauză având ca obiect obligarea Casei de Asigurări a Avocaților la recalcularea pensiei de avocat pentru limită de vârstă prin valorificarea veniturilor și a stagiului de cotizare realizate după pensionarea pentru limită de vârstă.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că textul legal criticat este neconstituțional, întrucât consacră o discriminare între modul de calcul al pensiei avocaților pensionari pentru limită de vârstă care își continuă activitatea și cel al pensiei persoanelor din sistemul public de pensii aflate în aceeași situație. Astfel, spre deosebire de art. 107 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii

publice, aplicabil persoanelor din sistemul public de pensii, în cazul avocaților recalcularea pensiei se face numai după trecerea a cel puțin 15 ani de la data deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, ceea ce constituie o discriminare și o inechitate în raport cu pensionarii din sistemul public de pensii.

5. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, se arată că textul criticat este discriminatoriu în raport cu art. 107 din Legea nr. 263/2010, care prevede pentru pensionarii din sistemul public de pensii că au dreptul la revizuirea pensiei, la cererea acestora, dacă după data înscrierii la pensie realizează stagiul de cotizare, fără nicio altă condiție.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul excepției de neconstituționalitate nu a motivat în ce constă pretinsa contrarietate a dispozițiilor de lege criticate cu prevederile Constituției, contrar art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textele legale criticate sunt constituționale. Cu privire la principiul egalității în drepturi, este invocată jurisprudența Curții Constituționale și se arată că dispozițiile legale criticate nu sunt discriminatorii în raport cu art. 107 din Legea nr. 263/2010, întrucât acestea vizează persoane aflate în situații juridice diferite, respectiv asigurării avocați și asigurării sistemului public de pensii. Întrucât egalitatea nu înseamnă uniformitate, situațiile diferite sub aspect obiectiv și rezonabil impun diferențe de tratament juridic. Se mai menționează că textul criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza sa normativă, fără a institui privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 mai 2016, care au următorul conținut: „(4) *Pensia pentru limită de vârstă nu va mai putea fi recalculată prin luarea în considerare a perioadei în care a fost exercitată profesia după pensionare decât prin transformarea acesteia în pensie pentru retragere definitivă din profesie.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi și ale art. 44 — Dreptul de proprietate privată*. Totodată, sunt invocate prevederile art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 — *Protecția proprietății* din Protocolul nr. 1 la Convenție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, inițial, potrivit Decretului Consiliului de Stat

nr. 251/1978 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, avocații beneficiau de pensia pentru munca depusă și limită de vârstă, pensia pentru pierderea capacității de muncă din cauză de accident survenit în timpul îndeplinirii îndatoririlor profesionale, pensia pentru pierderea capacității de muncă din cauză de accident survenit în afara îndeplinirii îndatoririlor profesionale și pensia de urmaș. Conform art. 511 din decret, introdus prin Decretul-lege nr. 129/1990 pentru modificarea și completarea Decretului nr. 251/1978 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, avocații pensionari pentru limita de vârstă care și-au continuat activitatea în barouri pot cere recalcularea pensiei de asigurări sociale prin adăugarea timpului lucrat după pensionare, iar *recalcularea se poate face o singură dată, la încetarea activității.*

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 28 noiembrie 2000, a reglementat pensia pentru limită de vârstă; pensia de retragere definitivă din profesie; pensia de retragere anticipată definitivă din profesie; pensia de invaliditate; pensia de urmaș. Potrivit art. 138 alin. (2) din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților din România în forma publicată în Buletinul Informativ al Uniunii Avocaților din România [devenită Uniunea Națională a Barourilor din România] nr. 9/5 mai 2001, „*Drepturile prevăzute de art. 511 din Decretul 251/1978 se exercită în condițiile prevăzute de art. 36 din prezentul statut. Pensiile astfel stabilite devin pensii de retragere definitivă din profesie și se determina conform prevederilor din Statut aplicabile acestor pensii*”. Avocații care exercită profesia și beneficiază de pensie pentru limită de vârstă pot solicita, la încetarea activității, *pensia de retragere definitivă din profesie* [art. 36 din statut].

15. Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților prevede următoarele categorii de pensii: pensia pentru limită de vârstă; pensia de retragere definitivă din profesie; pensia anticipată; pensia de invaliditate; pensia de urmaș. Art. 35 alin. (1) prevede că asigurării pot continua exercitarea profesiei de avocat, chiar dacă se pensionează pentru limită de vârstă, în condițiile prevăzute de prezenta lege și de Statutul profesiei de avocat, iar alin. (4) prevede că pensia pentru limită de vârstă nu va mai putea fi recalculată prin luarea în considerare a perioadei în care a fost exercitată profesia după pensionare decât prin transformarea acesteia în pensie pentru retragere definitivă din profesie.

16. Din cele expuse, Curtea reține caracterul coerent și constant al reglementării recalculării pensiei pentru limită de vârstă la data retragerii definitive din profesie în ipoteza realizării unui stagiul de cotizare ca avocat ulterior momentului ieșirii la pensie pentru limită de vârstă. Ține de opțiunea legiuitorului să reglementeze recalcularea pensiei pentru limită de vârstă în fiecare lună/an sau, din contră, să nu permită această recalculare decât în situația încetării activității de avocat, caz în care stagiile de cotizare astfel realizate se vor reflecta în pensia pentru retragere definitivă din profesie. Atât timp cât, potrivit art. 70 alin. (1) din lege, pensia se acordă la cererea persoanei îndreptățite, aceasta este cea care va depune cererea de pensionare pentru limită de vârstă, cunoscând faptul că va putea cumula această pensie cu veniturile realizate ca avocat, fără însă a putea solicita recalcularea acesteia până la ieșirea din profesie.

17. Curtea reține că în sistemul public de pensii, potrivit art. 107 alin. (4) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, o asemenea recalculare poate fi realizată oricând, însă avocatul nu este în aceeași situație juridică cu persoana beneficiară a unei pensii publice, având în vedere sistemele de asigurări sociale diferite din care fac parte.

18. Curtea constată că avocatul pensionar pentru limită de vârstă nu este în aceeași situație juridică cu pensionarul pentru limită de vârstă din sistemul public de pensii pentru a putea reclama un tratament juridic identic sau similar, având în vedere specificul și natura sistemelor de asigurare în discuție.

19. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, sau Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea art. 16 din Constituție, întrucât beneficiarul unei pensii ocupaționale, aceea de avocat, este într-o situație juridică diferită de beneficiarul unei pensii publice, drept care legiuitorul are îndrituirea constituțională să impună condiții specifice în privința recalculării acestora.

20. De altfel, dacă s-ar accepta argumentele autorului excepției de neconstituționalitate, pensia pentru retragere definitivă din profesie și-ar pierde rațiunea de a fi, în sensul că, recalculându-se pensia pentru limită de vârstă lunar/anual, avocatul pensionar va beneficia de pensia pentru limită de vârstă recalculată continuu și va cumula *sine die* calitatea de

pensionar pentru limită de vârstă cu cea de avocat activ, fără a putea fi condiționat într-un fel sau altul să se retragă din calitatea de avocat în schimbul unui beneficiu. Or, tocmai această recalculare a pensiei pentru limită de vârstă, sub forma pensiei de retragere din profesie, este beneficiul pe care îl va dobândi ca urmare a retragerii sale din avocatură. Totodată, susținerea autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia în cazul avocaților recalcularea pensiei se face numai după trecerea a cel puțin 15 ani de la data deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, nu rezultă din corpurile legii, însă, într-adevăr, art. 24 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților prevede că avocații care se regăsesc în situațiile prevăzute de art. 35 alin. (5) și (6) din Legea nr. 72/2016 vor putea beneficia de ajustări periodice, după trecerea a cel puțin 15 ani de la data deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, caz în care cererea de ajustare se va putea formula anual, iar ajustarea se acordă pentru viitor, începând cu luna solicitării. Faptul că acest statut nu este în concordanță cu legea constituie o problemă ce excedează competenței Curții Constituționale.

21. Curtea mai reține că art. 44 din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție nu sunt incidente în cauză, sfera lor de protecție neacoperind și dobândirea proprietății. Curtea Constituțională [a se vedea Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011], în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, hotărârile din 8 decembrie 2009 și din 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Díaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a statuat că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit quantum (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în Cauza *Kjartan Ásmundsson împotriva Islandei*, paragraful 39, respectiv *Kopecký împotriva Slovaciei*, paragraful 35).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Graure în Dosarul nr. 45.687/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 35 alin. (4) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției secretariat general, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 108/2016

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției secretariat general, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 108/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 20 iulie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele a), c), d), f), h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) derularea operațiunilor tehnice privind primirea, evidența, trierea, repartizarea, urmărirea soluționării, multiplicarea, manipularea, selecționarea documentelor adresate conducerii ministerului sau expediate de către aceasta altor structuri/organizații, precum și clasarea, arhivarea, inventarierea, selecționarea, păstrarea, conservarea și folosirea acestora, după caz;

c) gestionarea activităților de relații cu publicul;
d) organizarea activităților de informare-documentare;

f) gestionarea arhivei proprii neclasificate și neoperative a unităților aparatului central al ministerului;

h) implementarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate deținute/gestionate de conducerea ministerului, respectiv de personalul de la cabinetele demnitarilor, pe de o parte, și la nivelul direcției, pe de altă parte;

i) organizarea activităților de secretariat ale grupurilor de lucru și ale ședințelor desfășurate la nivelul conducerii ministerului;”

2. Articolul 3 se abrogă.

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Atribuțiile generale și specifice ale personalului din cadrul Direcției secretariat general sunt cele prevăzute în prezentul regulament, precum și în fișele posturilor.”

4. La articolul 6 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Structura de securitate (pentru conducerea M.A.I.);”

5. La articolul 6 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) Subregistrul NATO/UE;”

6. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Organigrama Direcției secretariat general este prevăzută în anexa nr. 1.”

7. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Direcția secretariat general cooperează cu unitățile aparatului central, cu instituțiile și structurile aflate în subordinea/în cadrul ministerului în probleme de interes comun, în conformitate cu legile, hotărârile și ordonanțele Guvernului, ordinele, înțelegerile și protocoalele aprobate de ministrul afacerilor interne, precum și cu instituții și organisme similare din țară și străinătate.

(2) Diagrama de relații a Direcției secretariat general este prevăzută în anexa nr. 2.”

8. La articolul 9 alineatul (1), literele b) și d)—g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) asigură activitatea de relații cu publicul la nivelul conducerii ministerului și al aparatului central;

d) asigură administrarea, păstrarea și protecția specială a documentelor ce alcătuiesc Fondul arhivistic neclasificat și neoperativ al unităților aparatului central al ministerului;

e) organizează serviciul de specialitate la cabinetele demnitarilor;

f) organizează activități de protocol intern și activități de secretariat pentru ședințele Colegiului ministerului, Comisiei/Subcomisiei de dialog social, Comisiei paritare, de lucru cu sindicatele și alte ședințe dispuse la nivelul conducerii ministerului;

g) stabilește modul de organizare și desfășurare a activităților în unitățile aparatului central și în instituțiile și structurile aflate în subordinea/cadrul ministerului, privind circuitul legal al lucrărilor, informarea documentară, primirea și soluționarea petițiilor, păstrarea și evidența arhivei proprii neclasificate, activitatea de protocol intern și de secretariat în cadrul grupurilor de lucru și ședințelor desfășurate la nivelul conducerii ministerului;”

9. La articolul 9 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Direcția secretariat general are următoarele atribuții:”

10. La articolul 9 alineatul (2), literele a), b), d)—h) și o)—q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigură primirea, înregistrarea, evidența, trierea și circuitul corespondenței la nivelul conducerii ministerului;

b) monitorizează îndeplinirea dispozițiilor conducerii ministerului cu privire la realizarea sarcinilor, conform rezoluțiilor;

d) efectuează activități de secretariat pentru Colegiul ministerului, Comisia/Subcomisia de dialog social și Comisia paritară;

e) asigură activitatea de secretariat, organizează și monitorizează desfășurarea ședințelor de lucru cu sindicatele și a altor ședințe organizate la nivelul conducerii ministerului;

f) asigură primirea, evidența, trierea, înregistrarea și examinarea petițiilor adresate conducerii ministerului și unităților aparatului central al ministerului;

g) asigură redactarea, după caz, a răspunsurilor la petițiile adresate conducerii ministerului;

h) organizează activitatea de primire a cetățenilor/personalului ministerului în audiență/ieșire la raport la nivelul conducerii ministerului;

o) asigură desfășurarea unor activități specifice de conferire a distincțiilor și însemnelor onorifice de către ministrul afacerilor interne;

p) asigură serviciul de specialitate la cabinetele demnitarilor;

q) asigură administrarea, păstrarea și protecția specială a documentelor ce alcătuiesc Fondul arhivistic neclasificat și neoperativ al unităților aparatului central al ministerului;”.

11. La articolul 9 alineatul (2), după litera w) se introduc două noi litere, literele x) și y), cu următorul cuprins:

„x) asigură expedierea răspunsurilor către petenți, clasarea și arhivarea petițiilor soluționate de către unitățile aparatului central al ministerului;

y) gestionează informațiile clasificate NATO și UE destinate conducerii ministerului, personalului de la cabinetele demnitarilor și Direcției secretariat general, cu respectarea măsurilor de protecție a acestora conform normelor legale în vigoare.”

12. La articolul 9, alineatul (3) se abrogă.

13. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Directorul Direcției secretariat general este șeful direct al întregului personal și răspunde în fața conducerii ministerului de întreaga activitate a personalului Direcției secretariat general, îndeplinind atribuțiile din fișa postului.”

14. La articolul 12, litera c) se abrogă.

15. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Directorii adjuncți se subordonează nemijlocit directorului Direcției secretariat general și răspund de organizarea, planificarea, desfășurarea, controlul, sprijinirea și îndrumarea întregii activități a structurilor pe care le coordonează și îndeplinesc atribuțiile prevăzute în fișa postului.”

16. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Structura de securitate (pentru conducerea M.A.I.) are ca obiectiv principal implementarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate deținute și gestionate de conducerea ministerului și de personalul de la cabinetele demnitarilor și este condusă de secretarul general al ministerului.”

17. La articolul 14 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atribuțiile Structurii de securitate (pentru conducerea M.A.I.) sunt următoarele:”

18. La articolul 14 alineatul (2), literele b), d) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) întocmește programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate și îl supune avizării Direcției generale de protecție internă, denumită în continuare D.G.P.I., iar, după aprobare, acționează pentru aplicarea acestuia;

d) asigură relaționarea cu D.G.P.I., în vederea coordonării activității și controlării măsurilor privitoare la protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

m) efectuează, cu aprobarea conducerii ministerului, controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate la nivelul cabinetelor;”

19. La articolul 14 alineatul (2), după litera m) se introduc cinci noi litere, literele m¹)—m⁵), cu următorul cuprins:

„m¹) informează conducerea unității și D.G.P.I. despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și propune măsuri pentru înlăturarea acestora;

m²) implementează metodele, mijloacele și măsurile necesare protecției informațiilor în format electronic;

m³) exploatează operațional sistemul de prelucrare automată a datelor, denumit în continuare SPAD, și a rețelelor de transmisii de date — sistemul informatic și de comunicații, denumite în continuare RTD—SIC, în condiții de securitate;

m⁴) coordonează cooperarea dintre unitatea deținătoare a SPAD sau RTD—SIC și autoritatea care asigură acreditarea;

m⁵) implementează măsurile de securitate și protecție criptografică ale SPAD sau RTD—SIC;”

20. La articolul 14, alineatul (3) se abrogă.

21. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — (1) Subregistru NATO/UE are ca obiectiv principal gestionarea informațiilor clasificate NATO/UE, destinate conducerii ministerului și Direcției secretariat general,

cu respectarea măsurilor de protecție a acestora conform normelor legale în vigoare.

(2) Prin *conducerea ministerului* se înțelege: ministrul afacerilor interne, secretarii de stat, subsecretarii de stat, secretarul general, secretarii generali adjuncți, directorul cabinetului ministrului și consilierii ministrului.

(3) Atribuțiile Subregistru NATO/UE sunt următoarele:

a) aplicarea metodologiilor specifice elaborate de către Autoritatea Națională de Securitate/Registru intern al Ministerului Afacerilor Interne în cadrul structurii proprii;

b) gestionarea informațiilor clasificate NATO/UE și asigurarea fluxului informațional prin Registru intern al Ministerului Afacerilor Interne;

c) asigurarea organizării și funcționării arhivei proprii cu informații clasificate NATO/UE;

d) efectuarea inventarierii anuale a tuturor documentelor proprii și asigurarea raportării către Registru intern al Ministerului Afacerilor Interne;

e) pregătirea și instruirea personalului propriu, precum și a celui din aria de competență;

f) întocmirea și actualizarea listei cu persoanele autorizate să aibă acces la informații clasificate NATO și UE, precum și transmiterea acesteia Registrului intern al Ministerului Afacerilor Interne;

g) transmiterea, lunar, Registrului intern al Ministerului Afacerilor Interne a numărului total de documente NATO RESTRICTED/RESTREINT UE primite, care nu provin de la acesta;

h) notificarea imediată a Registrului intern al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la datele de identificare ale informațiilor NATO CONFIDENTIAL sau superior și UE sensibile, primite în condițiile prevăzute la lit. g).”

22. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Serviciul secretariat are ca obiective principale asigurarea fluxului optim al corespondenței la nivelul conducerii ministerului și asigurarea protecției informațiilor clasificate la nivelul direcției.”

23. La articolul 15 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atribuțiile Serviciului secretariat, pe linii de muncă, sunt următoarele:”

24. La articolul 15 alineatul (2) punctul I, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„I. Secretariat tehnic:”

25. La articolul 15 alineatul (2) punctul I, literele a), b), j) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) primește, înregistrează, triază, repartizează și expediază corespondența adresată conducerii ministerului;

b) verifică forma grafică a corespondenței adresate conducerii ministerului, în vederea promovării acesteia;

j) tehnoredactează lucrările, conform dispozițiilor conducerii ministerului;

m) coordonează, controlează și monitorizează, potrivit competențelor în domeniul de activitate, modul de aplicare a prevederilor legale de către compartimentele de profil din unitățile aparatului central al ministerului, instituțiile și structurile aflate în subordinea/cadrul ministerului;”

26. La articolul 15 alineatul (2) punctul I, literele h) și i) se abrogă.

27. La articolul 15 alineatul (2), punctul II se modifică și va avea următorul cuprins:

„II. Documente clasificate și autorizări: asigură respectarea măsurilor procedurale privind accesul la informații clasificate și evidența autorizărilor, precum și a regulilor privind evidența, întocmirea, păstrarea, procesarea, multiplicarea, manipularea, transportul și distrugerea documentelor clasificate, în conformitate cu Programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate deținute de Direcția secretariat general.”

28. La articolul 15 alineatul (2) punctul III, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„III. Registratură.”.

29. La articolul 15 alineatul (2) punctul III, literele a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigură primirea, evidența, înregistrarea, introducerea în aplicația informatică și manipularea corespondenței adresate conducerii ministerului, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

d) asigură prelucrarea, actualizarea și valorificarea operativă a datelor prin intermediul aplicației Evidență Documente.”

30. La articolul 15, alineatul (3) se abrogă.

31. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Serviciul relații cu publicul are ca obiectiv principal asigurarea relaționării instituției cu cetățenii și cu organizațiile legal constituite, prin activitatea de primire, înregistrare, examinare și soluționare a petițiilor/rapoartelor personale adresate/remise de alte autorități sau instituții publice conducerii ministerului și unităților aparatului central, precum și prin organizarea activității de primire a cetățenilor/personalului ministerului în audiență/ieșire la raport la nivelul conducerii ministerului.”

32. La articolul 16 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atribuțiile Serviciului relații cu publicul, pe linii de muncă, sunt următoarele.”.

33. La articolul 16 alineatul (2) punctul I, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„I. Petiții și audiențe.”.

34. La articolul 16 alineatul (2) punctul I, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) primește și înregistrează petițiile cetățenilor, ale organizațiilor neguvernamentale și ale instituțiilor, din țară și străinătate, transmise ministerului și unităților aparatului central prin poștă, fax sau e-mail ori depuse la ghișeul «Relații cu publicul».”.

35. La articolul 16 alineatul (2) punctul I litera b), punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. În situația în care aspectele semnalate excedează sferei de competență a ministerului, redirecționează petițiile către instituțiile abilitate să le soluționeze și informează, în scris, petentul și/sau instituția care a remis petiția.”.

36. La articolul 16 alineatul (2) punctul I, literele c)—i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) formulează și expediază răspunsuri către petenți, autorități sau instituții publice;

d) analizează periodic petițiile înregistrate și elaborează informări pentru conducerea ministerului;

e) cooperează cu structurile centrale și teritoriale similare din cadrul ministerului, precum și cu instituțiile guvernamentale și neguvernamentale competente, în scopul soluționării petițiilor;

f) primește, efectuează controlul cu raze X la instalația radiologică din dotare, cartează și expediază unităților competente corespondența primită prin poșta civilă;

g) asigură introducerea, actualizarea și valorificarea datelor prin Sistemul informatic relații cu publicul al aparatului central al ministerului, potrivit legii;

h) prezintă conducerii ministerului cererile/rapoartele de primire în audiență/ieșire la raport, organizează, împreună cu Serviciul cabinete, primirea cetățenilor în audiență și urmărește îndeplinirea dispozițiilor date cu acest prilej;

i) coordonează, controlează și monitorizează, potrivit competențelor în domeniul de activitate, modul de aplicare a prevederilor legale de către compartimentele de profil din unitățile aparatului central al ministerului, instituțiile și structurile aflate în subordinea/cadrul ministerului.”

37. La articolul 16 alineatul (2) punctul II, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„II. Centrul de consiliere.”.

38. La articolul 16 alineatul (2) punctul II, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) primește și consiliază cetățenii care solicită acest lucru și monitorizează activitatea de rezolvare a cererilor, în domeniul de competență al instituției.”.

39. La articolul 16 alineatul (2), punctul III se modifică și va avea următorul cuprins:

„III. Ghișeul «Relații cu publicul»: asigură datele, îndrumările și informațiile din domeniul de competență al ministerului, solicitate de către cetățeni.”

40. La articolul 16 alineatul (2), punctul IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„IV. Linia telefonică antidiscriminare: gestionează apelurile telefonice primite la «Linia telefonică antidiscriminare» și mesajele primite prin poștă electronică, prin care sunt sesizate acte/fapte de discriminare, comportamente de hărțuire sau tratamente similare săvârșite de către personalul ministerului asupra personalului din minister, precum și apelurile primite prin «Linia telefonică deschisă» și celelalte posturi telefonice ale serviciului.”

41. La articolul 16, alineatul (3) se abrogă.

42. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Serviciul intranet și documentare este structura specializată unică ce are ca obiective principale coordonarea fluxului de informare și documentare în domeniile de activitate specifice instituției, la nivel central și la nivelul structurilor subordonate, gestionarea site-ului de intranet al aparatului central al ministerului și asigurarea traducerii corespondenței conducerii ministerului.”

43. La articolul 17 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atribuțiile Serviciului intranet și documentare, pe linii de muncă, sunt următoarele.”.

44. La articolul 17 alineatul (2) punctul I, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„I. Informare-documentare.”.

45. La articolul 17 alineatul (2) punctul I, literele a)—c), k), l) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigură fluxul de informare-documentare pe specificul activităților unităților centrale și principalelor componente ale ministerului, pentru cunoașterea și asimilarea datelor și informațiilor de profil, inclusiv din structurile similare străine;

b) formulează propuneri privind conținutul Buletinului de informare și documentare, denumit în continuare *B.I.D.*, și al sintezelor documentare, denumite în continuare *S.D.*, prin consultarea conducătorilor structurilor beneficiare, și le prezintă directorului, în vederea aprobării;

c) prelucrează documentar materialele ce vor fi cuprinse în *B.I.D.* și în *S.D.*, inclusiv cele care au fost elaborate de specialiști din unitățile aparatului central al ministerului, instituțiile și structurile aflate în subordinea/cadrul ministerului;

k) cooperează cu tipografia ministerului pentru realizarea materialelor documentare;

l) înregistrează, cataloghează și stochează structurat-tematic materialele documentare în biblioteca virtuală, pentru identificare și exploatare;

n) coordonează, controlează și monitorizează, potrivit competențelor în domeniul de activitate, modul de aplicare a prevederilor legale de către compartimentele de profil din unitățile aparatului central al ministerului, instituțiile și structurile aflate în subordinea/cadrul ministerului.”

46. La articolul 17 alineatul (2) punctul I, litera d) se abrogă.

47. La articolul 17 alineatul (2) punctul II, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„II. Intranet.”.

48. La articolul 17 alineatul (2) punctul III, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„III. Centrul de multiplicare.”.

49. **La articolul 17, alineatul (3) se abrogă.**

50. **La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — (1) Serviciul cabinete are ca obiective principale asigurarea serviciului de specialitate la cabinetele demnitarilor, precum și organizarea și realizarea activităților de protocol intern și de secretariat ale ședințelor/grupurilor de lucru desfășurate la nivelul conducerii ministerului.”

51. **La articolul 18 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Atribuțiile Serviciului cabinete, pe linii de muncă, sunt următoarele:”

52. **La articolul 18 alineatul (2) punctul I, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„I. Biroul protocol intern.”

53. **La articolul 18 alineatul (2) punctul I, literele a), c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) organizează activități de protocol intern și activități de secretariat pentru ședințele Colegiului ministerului, Comisiei/Subcomisiei de dialog social, Comisiei paritare, de lucru cu sindicatele și a alte ședințe dispuse la nivelul conducerii ministerului;

c) monitorizează îndeplinirea sarcinilor și respectarea termenelor stabilite de conducerea ministerului, în cadrul ședințelor;

e) organizează și desfășoară activități specifice de conferire a distincțiilor și însemnelor onorifice de către ministrul afacerilor interne și ține evidența acestora;”

54. **La articolul 18 alineatul (2) punctul I, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:**

„f) întocmește documente de evidență a prezenței la program pentru conducerea ministerului și personalul de la cabinetele demnitarilor.”

55. **La articolul 18 alineatul (2), punctul II se modifică și va avea următorul cuprins:**

„II. Asigurare cabinete:

a) organizează și asigură serviciul de secretariat la cabinetele demnitarilor și contribuie la realizarea sarcinilor din agendele de lucru;

b) asigură fluxul de documente clasificate și neclasificate și evidența acestora la cabinetele demnitarilor;

c) îndeplinește sarcini administrative și de protocol la nivelul cabinetelor demnitarilor;

d) asigură, prin personalul de la cabinetele demnitarilor, împreună cu Serviciul relații cu publicul, măsurile administrative pentru primirea cetățenilor/personalului ministerului în audiență/ieșire la raport la nivelul conducerii ministerului.”

56. **La articolul 18, alineatul (3) se abrogă.**

57. **La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — (1) Serviciul arhivă este structura specializată ce are ca obiective principale asigurarea unui sistem unitar de evidență, confidențialitate și securitate a documentelor, inventariere, selecționare și prelucrare de specialitate a unităților arhivistice create de unitățile aparatului central al ministerului.”

58. **La articolul 19 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Atribuțiile Serviciului arhivă, pe linii de muncă, sunt următoarele:”

59. **La articolul 19 alineatul (2) punctul I, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„I. Evidență arhivă:”

60. **La articolul 19 alineatul (2) punctul I, literele a)—c), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) preia, în depozitele proprii, documentele neclasificate și neoperative create în unitățile din aparatul central al ministerului, în condițiile și la termenele prevăzute de lege;

b) asigură aplicarea și respectarea tuturor normelor metodologice în ceea ce privește organizarea și funcționarea depozitelor de arhivă, evidența și conservarea documentelor, prin efectuarea activităților specifice de sistematizare a depozitelor, verificarea existentului cu instrumentele de evidență, actualizarea instrumentelor de evidență, inventarierea documentelor fără evidență, selecționarea, păstrarea și conservarea documentelor;

c) întocmește și actualizează Nomenclatorul arhivistic pentru dosarele create de unitățile aparatului central al ministerului, precum și alte norme tehnice;

e) asigură aplicarea prevederilor legislației în vigoare pentru realizarea protecției informațiilor din documentele ce fac parte din Fondul arhivistic al unităților din aparatul central al ministerului, prin apărarea secretului de stat și de serviciu, prin paza și conservarea documentelor;

f) coordonează, controlează și monitorizează, potrivit competențelor în domeniul de activitate, modul de aplicare a prevederilor legale de către compartimentele de profil din unitățile ministerului;”

61. **La articolul 19 alineatul (2) punctul II, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„II. Cercetare arhivă.”

62. **La articolul 19 alineatul (2) punctul II, literele a), b), e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) întreprinde activități de cercetare tematică a documentelor existente în arhiva aparatului central al ministerului, constituind ulterior fișiere cu teme extrase din informațiile cuprinse în unitățile arhivistice aflate în depozit;

b) organizează și desfășoară acțiuni de pregătire a documentelor pentru transpunerea pe suporti alternativi și de executare efectivă a operațiunilor tehnice de copiere în scopul salvării informațiilor din documente, în eventualitatea unor pericole, constituindu-se astfel Fondul de asigurare a documentelor din cadrul aparatului central al ministerului;

e) pune la dispoziția cercetătorilor, în sala de studiu, documentele solicitate pentru cercetare, potrivit prevederilor legale;

g) stabilește/menține relații cu instituții similare din țară, în vederea informării reciproce în domeniul arhivistic, asigurând aplicarea convențiilor și înțelegerilor stabilite.”

63. **La articolul 19, alineatul (3) se abrogă.**

64. **Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:**
„Art. 21. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.”

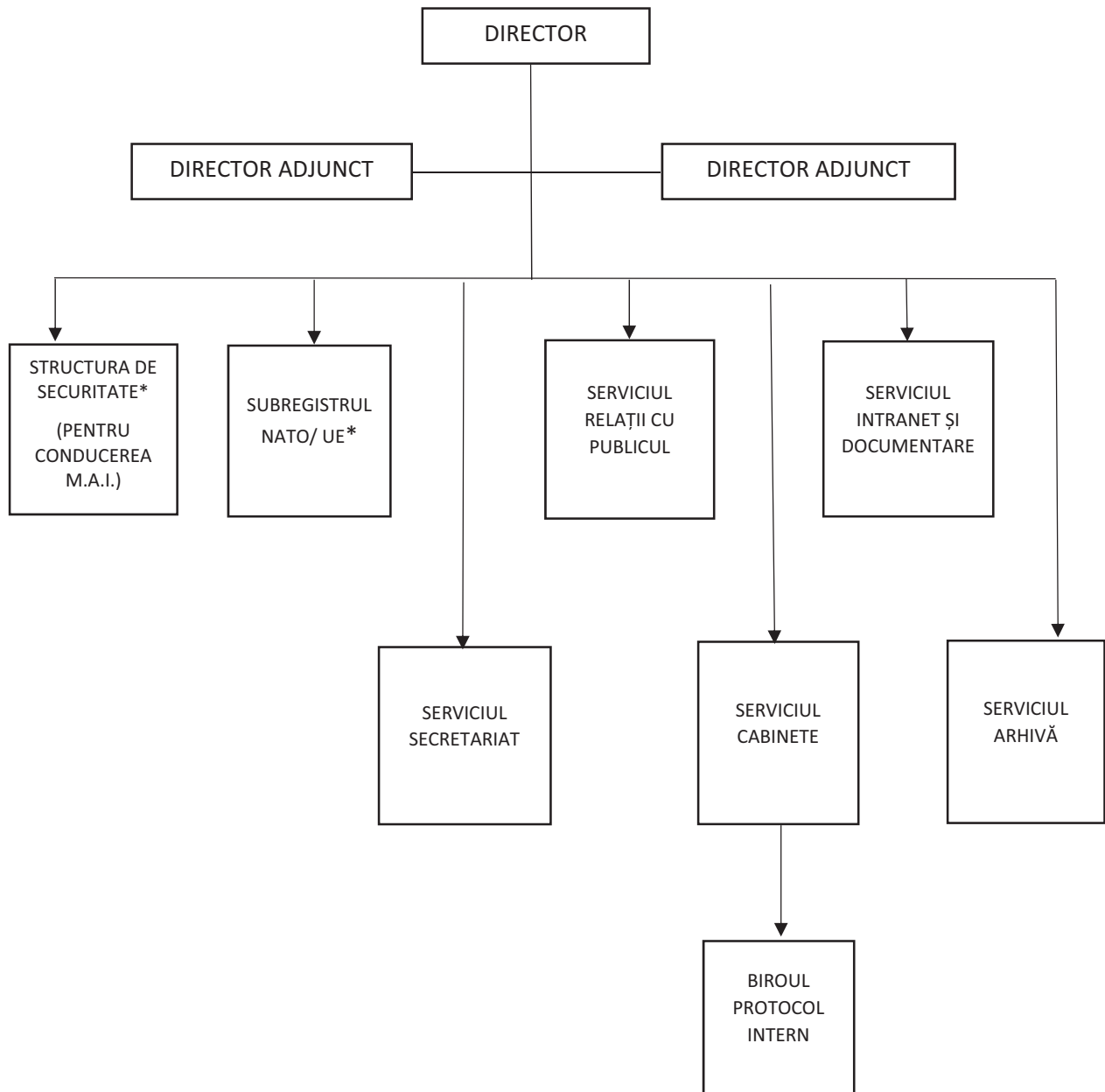
65. **Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.**

66. **Anexele nr. 3—5 se abrogă.**

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

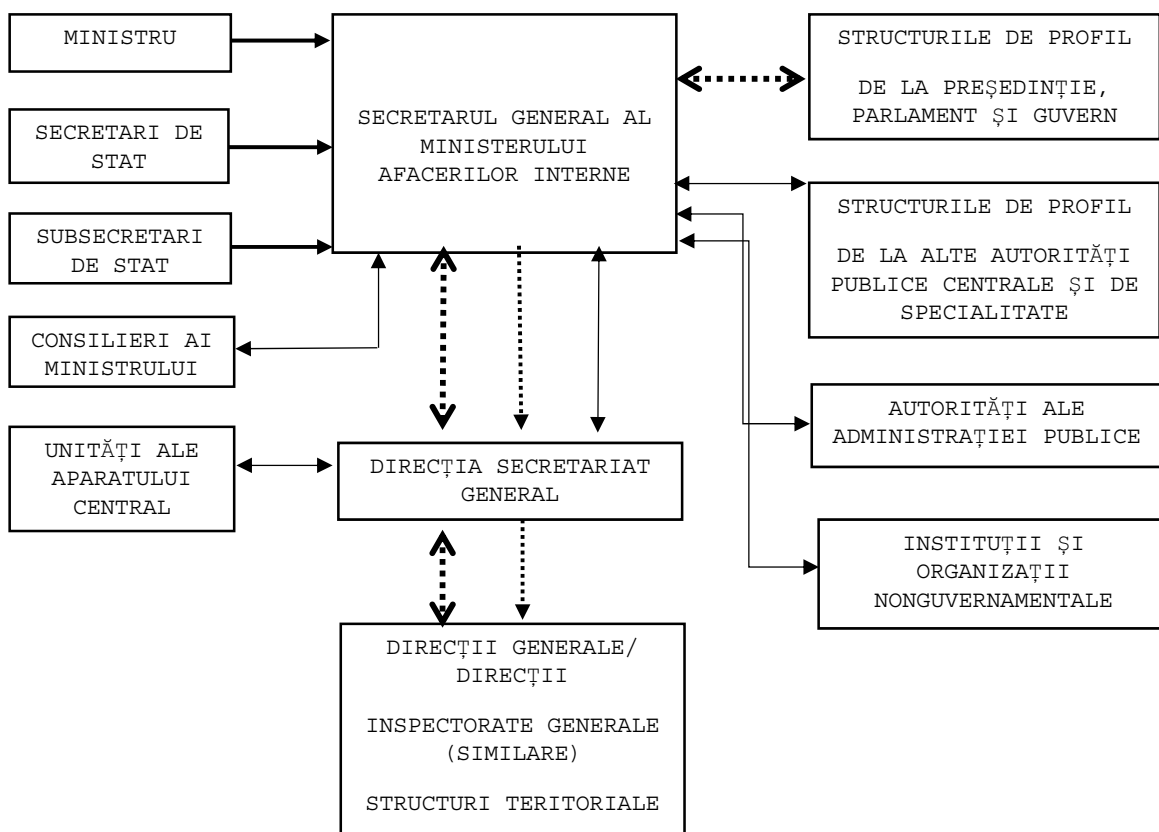
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

ORGANIGRAMA
Direcției secretariat general

* - La nivel compartiment

¹⁾ Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**DIAGRAMA DE RELAȚII
a Direcției secretariat general**

LEGENDA

- > Relații de autoritate ierarhică
- ←————> Relații de colaborare
-> Relații de coordonare de specialitate
- ←.....> Relații de cooperare

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 322/2019 privind afișarea de către unitățile sanitare a informațiilor referitoare la acreditare, precum și pentru aprobarea modelului certificatului de acreditare a unităților sanitare cu paturi în cadrul celui de-al II-lea ciclu de acreditare**

Având în vedere:

— Referatul Serviciului juridic și relații externe, aprobat cu nr. 4.544 din 6 noiembrie 2019;

— prevederile art. 2 și art. 5 alin. (1) din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (4), art. 4 alin. (1) și art. 20¹ din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2018 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente celui de-al II-lea ciclu de acreditare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. I. — Figura 2 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 322/2019 privind afișarea de către unitățile sanitare a informațiilor referitoare la acreditare, precum și pentru aprobarea modelului certificatului de acreditare a unităților sanitare cu paturi în cadrul celui de-al II-lea ciclu de acreditare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 17 septembrie 2019, se modifică și se înlocuiește cu modelul prevăzut în anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Unitățile sanitare prevăzute la art. 1 alin. (2) din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 322/2019, care au afișat însemnul „unitate aflată în proces de acreditare” anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, pot menține însemnul afișat până la încadrarea acestora în una dintre categoriile I—IV de acreditare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Vasile Cepoi

București, 6 noiembrie 2019.
Nr. 386.

ANEXĂ***MODELUL****însemnului care se afișează de către unitățile sanitare cu paturi înscrise în al II-lea ciclu de acreditare**

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală**

Văzând Referatul de aprobare al Centrului de resurse umane în sănătate publică nr. V.S.C. 498 din 13.11.2019, având în vedere prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 11 septembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Rezidenții confirmați în specialități pentru care, sub incidența normelor anterioare, s-a sistat formarea își continuă pregătirea și susțin examenul de specialist în specialitățile în care au fost confirmați. Aceștia au acces la formare în a doua specialitate, în condițiile prevăzute de normele în vigoare.

(2) Începând cu rezidențiatul din anul 2020 se reia formarea în specialitățile «farmacie generală» și «industrie farmaceutică și cosmetică».”

2. În anexa „Nomenclator de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală”, la punctul III „Domeniul farmacie”, după punctul 2 se introduc două noi puncte, punctele 3 și 4, cu următorul cuprins:

„3.	Farmacie generală*)	3 ani
4.	Industria farmaceutică și cosmetică*)	3 ani”

Art. II. — Centrul de resurse umane în sănătate publică și celelalte direcții din Ministerul Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Victor Sebastian Costache

București, 18 noiembrie 2019.
Nr. 1.746.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

